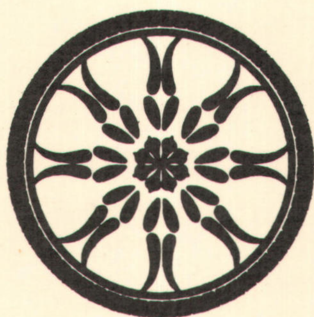
[redacted]

SADDHARMA

de afbeelding van de Buddha-figuur op de titelpagina is een foto van een 18de eeuws Japans beeld.
Deze Buddha heet AMIDA, de Buddha van het oneindige licht, heer van het westerse paradijs, gezeten in de handhouding van meditatie
het beeld bevindt zich in het Leids Volkenkundig Museum
de foto werd gemaakt door Else Madelon Hooykaas

SADDHARMA

TIJDSCHRIFT STICHTING NEDERLANDS BOEDDHISTISCH CENTRUM

8e jaargang — 2e aflevering — april 1975

Redactie-adres: Bornsestraat 61 - Hengelo (O.)
Secretariaat Stichting: Storm van 's Gravesandseweg 75, Wassenaar.

Postgiro: 152 00 22, t.n.v. de penningmeester van de Stichting Nederlands Boeddhistisch Centrum, Hinkeloordseweg 8, Wageningen.
Min.donatie 1975 ƒ 25,-- (echtpaar ƒ 35,--; studerenden ƒ 15,--).

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

Een nieuwe penningmeester.

Uw redactrice mevrouw Kurpershoek, die tevens penningmeester was, werd de dubbele taak te zwaar. Met ingang van heden is, op uitnodiging van het bestuur, de fiscale taak overgenomen door mevrouw C. Doing-Huis in 't Veld, Hinkeloordseweg 8, Wageningen. VANAF HEDEN IS HET POSTGIRO-ADRES VAN DE STICHTING DERHALVE: 152 00 22 t.n.v. de Penningmeester van de Stichting Ned. Boeddhistisch Centrum te WAGENINGEN. Wilt u hier goed nota van nemen? Mevrouw Doing is hiermede benoemd tot lid van het Dagelijks Bestuur van de Stichting. Het verheugt ons bijzonder dat zij deze taak heeft willen aanvaarden; wij heten haar hartelijk welkom!

Lentebijeenkomst.

De lentebijeenkomst valt te laat in april om met de inlevering van onze kopij te kunnen wachten tot ze geweest is. Helaas kunnen we dus nog geen verslag van de bijeenkomst geven. Dat zal nu gebeuren in het juninummer.

Uit: BUDDHISM FOR TO DAY, door M.O.'C. Walshe (1962)

(Vervolg en slot voorwoord)

Er is geen boeddhisme zijn naam waardig zonder oefening, maar ook studie is nodig. Dit is vooral zo in het westen waar we niet die achtergrond hebben van de boeddhistische gedachte, zoals deze bestaat in de oosterse landen. Wij moeten als volwassenen leren, wat oosterse mensen als kinderen met de paplepel binnen hebben gekregen. Het bestuderen van de boeddhistische theorie mag daarom niet verwaarloosd worden. Degenen die het ontkennen, doen dat gewoonlijk uit verwaandheid, luiheid of onwetendheid - of een combinatie van alle drie. Het voor de hand liggende probleem dat hier rijst is: Waar moet ik beginnen? Er zijn vele scholen van boeddhisme met hun geschriften en zelfs degenen die gemakkelijk in het Engels te krijgen zijn, zijn omvangrijk. Er is Theravâda, Mahâyâna en Zen en er zijn ontelbare boeken over al deze onderwerpen. Onbegeleid en zonder onderscheidingsvermogen lezen zal misschien alleen maar tot mentale indigestie leiden. Het antwoord moet praktisch zijn en niet romantisch. Je bent misschien ondersteboven van, zeg, het boeddhisme van Tibet. Maar een poging om het Tibetaanse boeddhisme als een serieuze levenswijze op te nemen in dit land en in de tegenwoordige omstandigheden is eenvoudig niet te doen. Het zou je zelfs in moeilijkheden kunnen brengen. Het is zelfs de vraag of het Tibetaanse systeem wel voor export geschikt is. Met Zen zijn de omstandigheden wat gunstiger, omdat er enkele beperkte faciliteiten bestaan wat betreft studie en zelfs praktijk. Maar men moet wel in gedachten houden dat Zen ook maar één school van het boeddhisme is, die langs zijn eigen lijnen ontwikkeld is om uitgesproken historische redenen. Het zou zelfs, zoals soms aangenomen wordt, de bloem van het boeddhisme kunnen zijn. Maar een bloem heeft wortels nodig om te kunnen groeien. De wortels van Zen zijn die basisprincipes die alle scholen gemeen hebben. Als we vragen waar die basisprincipes uit de doeken worden gedaan, dan is het antwoord: in de Pâli canon van de Theravâda school, die zijn thuis heeft in Ceylon en Zuidoost-Azië.

Als men rekening houdt met alle vervormingen die mogelijk zijn door overlevering, dan hebben we in deze canon het enig zekere document van wat de Boeddha eigenlijk werkelijk gezegd heeft. Andere scholen maken er aanspraak op deze principes te boven te gaan - géén school echter verwerpt hun geldigheid als basis, ofschoon sommige regels in de praktijk worden verwaarloosd. De Ven. Nyanatiloka, een Duitser die een halve eeuw als monnik in Ceylon heeft gewoond, zette die principes beknopt uiteen in zijn boekje: "The world of the Buddha". Dat werkje hoort in handen van iedere westerse boeddhist. Hierin vinden we de vier edele waarheden, de drie tekenen van het waarneembare bestaan ("phenomenal existence"), de analyse van de mens in de vijf khandha's en de formule van de keten der oorzakelijkheid, die door de Tibetanen wordt uitgebeeld door het "levensrad", dat ik liever de vicieuze cirkel noem. Die zaken behoren nauwkeurig bestudeerd te worden, zelfs onthouden te worden en in de meditatie te worden beschouwd. Ook mogen we het aankweken van de gezonde aspecten van het gevoel niet verwaarlozen, zoals ze zijn opgesomd onder de "Brahma Vihâra's" of "goddelijke hoedanigheden": het ontwikkelen van vriendelijkheid, mededogen, gedeelde vreugde en evenwichtigheid. Hieruit kunnen we opmaken dat de Boeddha een techniek biedt om het bijbelse gebod "heb Uw naaste lief gelijk Uzelve" in praktijk te brengen. Het zaad van al de latere, zogenaamde Mahâyâna-ontwikkelingen zijn in dit basis-boeddhisme aanwezig. De enige reden waarom mensen het kennelijk onvoldoende vinden, is zijn schijnbaar negatieve benadering. In het Mahâyâna vindt men nauwkeuriger omschreven nadruk op twee dingen: mededogen en hogere wijsheid. Maar we hoeven niet bang te zijn. Mededogen groeit vanzelf als men zich traint in boeddhisme en hogere wijsheid kan niet worden verkregen vóór de lagere wijsheid is ontwikkeld. Op deze taak wordt de basistraining gericht. Vóór we de hoedanigheid van de Werkelijkheid die transcendent is kunnen bevatten, moeten we éérst de hoedanigheid van het wereldse kunnen bevatten, de wereld zoals die door onze zintuigen wordt waargenomen. Dat betekent in de grond van de zaak dat we ons zelf moeten kennen. Onszelf

kennen, is onze eigen onzekerheid in de ogen zien. Die zelfde onzekerheid in anderen herkennen is mededogen. Waarom voelen we ons zo onzeker? Als we die vraag kunnen beantwoorden zijn we op het juiste spoor. Het is te wijten aan ons inzicht dat alle dingen van voorbijgaande aard zijn. We zoeken naar een vast punt om ons aan vast te klampen in een wereld, die daar juist door zijn natuurlijke hoedanigheid ongeschikt voor is. Maar boeddhisme leert ons meer dan dit; alle dingen zijn niet alleen voorbijgaand, maar ook "leeg". Dit is evengoed van toepassing op ons kostbare zelf als op al het andere. De mens, zei de Boeddha, is slechts een samenstelling van vijf dingen, de vijf khandha's of aggregaten. Hij heeft een fysiek lichaam, gevoelens, gewaarwordingen, emotionele reacties en een bewustzijn. Geen van deze zaken vormt enigerlei bouwstof tot een "zelf" of "ziel" die permanent en onveranderbaar is. Zijn bewustzijn is slechts een staat van waarneming, beïnvloed door andere faktoren die teruggrijpen in een begrensd verleden. Alles wat we waarnemen is in feite het moment, of eigenlijk is bewustzijn gelijk aan die waarneming. Er is niet een afgescheiden deel van ons dat bewust is. In het jargon van sommige moderne filosofen is alles wat de mens betreft toevallig of toegevoegd, niet onafhankelijk. De verdere gevolgtrekkingen hieruit moeten overgelaten worden aan studie en meditatie, maar dit is een fundamenteel bestanddeel van het gehele boeddhisme. Het zoeken naar een "zelf" achter dit alles is nutteloos. Als je dat niet gelooft kun je Boeddha's uitdaging opnemen en het proberen te vinden! Ik wil dit punt hier verder niet bespreken, maar als er een gevoel van tegenstand is om dit te accepteren, dan moet dit gevoel zeer zorgvuldig worden beschouwd. Het is de basis van onze gebruikelijke ego-reacties. We willen zo dolgraag een "zelf" hebben en we besteden een enorme hoop energie aan de poging er één op te bouwen, en te onderhouden, op iedere manier die we maar kunnen bedenken. Dat is in de grond van de zaak de reden waarom we ons onzeker voelen in de wereld. Men kan er gerust flink wat tijd in steken om over dit ene punt te mediteren. De belangrijkste bijdrage aan de wetenschap der psychologie door Alfred Adler, was

zijn analyse van het minderwaardigheidscomplex. Mensen die zich om de een of andere reden minderwaardig voelen, trachten dat te compenseren door een houding van arrogantie en agressiviteit, zegt Adler. Omdat Adlers psychologie er een is van sociale aanpassing op een niet erg diepzinnig niveau, werkte hij dit idee niet zo ver uit als hij zou hebben kunnen doen. Maar zover als het gaat is het best goed boeddhisme, ofschoon we zijn complex misschien zouden willen herdopen in "onzekerheidscomplex". We zouden zelfs zover kunnen gaan te zeggen dat voor de boeddhist ieders ego praktisch bestaat uit een minderwaardigheids- of onzekerheidscomplex, want zo'n veronderstelling verklaart zeker heel wat. Iedere vorm van uiterlijk vertoon waar we ons aan overgeven is een manier om het ego te versterken, op een in het oog lopende of meer subtiele manier. Een grote auto, die ontworpen is om zo breed mogelijk te lijken, is al een even goed voorbeeld van ego-versterking als de opgevulde schouders van de toffe jongen. Natuurlijk kan de compensatie voor onzekerheid ook een tegenovergestelde vorm aannemen van overdreven bescheidenheid en domme zoetelijkheid of onnodige en min of meer opvallende zelfopoffering. Dat laatste is een vorm van compensatie die we kiezen als al het andere mislukt is en het heeft het voordeel dat we ons er heilig door voelen. Martelaarschap is in feite de laatste uitlaatklep van een teleurgesteld ego. En het stempel van iemand die werkelijk ver is gevorderd in het overwinnen van het zelf, is oprechte "on-opdringerigheid". De formule van de causaliteitsketen is te ingewikkeld om er nu op in te gaan in detail, maar ik wil wel de nadruk leggen op het belang deze te bestuderen. Hij kan in twaalf factoren verdeeld worden en zo aantonen waarom we rond- en rondgaan in de vermoeiende kringloop van wedergeboorten en hoe het karma werkt. Het is niet eenvoudig een formule van oorzakelijkheid, maar meer van voorwaardelijkheid. Onwetendheid (avijjâ) is een noodzakelijke voorwaarde voor onze aanwezigheid hier - als we niet onwetend waren, waren we niet wedergeboren. En geboorte is een voorwaarde voor de dood - als we nooit geboren

waren konden we niet sterven. Zo is ook gevoel gebaseerd op indrukken van de zintuigen, een noodzakelijke voorwaarde voor het ontstaan van begeerte: als er niet zulke gevoelens waren was er geen begeerte. Maar we kunnen de begeerte beletten te ontstaan of tenminste beletten zich te ontwikkelen. Dit is het punt waar het karma zijn intrede doet. Karma is wils-activiteit geboren uit begeerte, en als zodanig produceert het plezierige of onplezierige produkten in de toekomst. De staat waarin we heden lichamelijk en verstandelijk verkeren is veroorzaakt door ons karma in het verleden, het is vipâka of het resultaat van karma. Onze handelingen zullen in de toekomst onderhevig zijn aan dit vipâka, maar als we begrip hebben dan kunnen we onze toekomstige handelingen beheersen en zo hun toekomstig effect. Het doel van de boeddhistische training, van welke school dan ook, is te ontsnappen uit deze cirkelgang van ontstaan. Dit betekent dat we op de een of andere manier die transcendente werkelijkheid moeten zien te bereiken, die niet karmagebonden is en daarom blijvend, zekerheid verschaffend en vrij van lijden. Wij weten, als onverlichte schepselen, niet wat dit is, op zijn best hebben we een vage intuïtie van iets geheel anders. Zijn ware natuur is voor ons verborgen achter de sluiers van onwetendheid. De staat van verlichting heet Nirvâna, dat, laat dat nog eens gezegd worden, zelf-loos (anattâ) of leeg (sunya) is. Dit betekent dat we het nooit kunnen bevatten als er nog zelf-concept of -gevoel in werking is. Het is buiten het rijk van de dualiteit, buiten dat van subject en object of zelf en niet-zelf. Waarschijnlijk hebben de meeste mensen wel eens het gevoel gehad te dromen, terwijl ze toch in normale zin "wakker" waren, te dromen en spoedig te ontwaken. Dit is in feite waarheid waar het het eerste deel betreft. Het leven zoals we het kennen is enerzijds een droom. De Boeddha was de ontwaakte en onze normale staat is misschien zowat halfweg tussen gewone slaap en werkelijke verlichting of ontwaakt zijn.

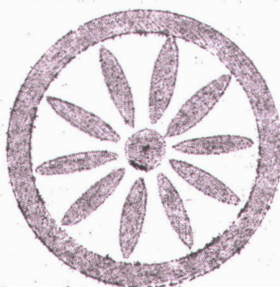
We kunnen daarom de boeddhistische training zien als een manier om onszelf te doen ontwaken. Soms worden we in onze slaap bewust dat we slapen en willen ont-

waken. We slagen er wel in uiteindelijk, maar het is een worsteling. De worsteling om verlichting is veel erger dan deze, omdat de tegenstand sterker is. De tegenstand is sterker om een eenvoudige reden: het ego schijnt het de dood toe. Dit is niet zo gek, want voor het ego is het de dood. En omdat we geen ervaring hebben met de ego-loze toestand is het onvoorstelbaar en daarom beangstigend. Het schijnt ook onwerkelijk en daarom zijn we sceptisch, maar dit sceptisme komt ook uit angst voort. We zouden al onze gebondenheden op moeten geven om het te bereiken en dat lijkt een te hoge prijs. We zijn als de rijke jonge man tegen wie Christus zei: "Verkoop alles wat je bezit en geef het aan de armen". Hij ging teleurgesteld weg.
Wat moeten we doen nu de eerste stap is genomen op de weg van 't boeddhisme? We hebben een kaart en kompas nodig om ons op die weg te helpen. Maar allereerst moeten we weten welke kant we eigenlijk op moeten. Het doel van boeddhisme is verlichting of ontwaken of Nirvâna, de weg des levens die het einde is van alle lijden en frustratie, het enige blijvende en boven alles begeerlijke. De Boeddha zegt een weg te hebben gevonden om dit te bereiken. Er moeten hiervoor vijf eigenschappen worden ontwikkeld die, als ze in onze geest vooraan staan, ons sneller naar het doel zullen voeren. Ze zijn: geloof, energie, oplettendheid, concentratie en wijsheid. Het eerste zal voor sommige mensen een verrassing zijn. "Ik dacht", zullen ze zeggen, "dat je niet in de Boeddha hoefde te geloven". In feite is geloof een belangrijke factor om te ontwikkelen. We kunnen het vertrouwen noemen als we dat liever willen. Maar als we niet enig vertrouwen hebben dat er zo'n doel bestaat als Nirvâna, zullen we boeddhisme niet serieus kunnen nemen en we moeten ook op de Boeddha vertrouwen als de leraar die ons de weg heeft gewezen om dat doel te bereiken. In ieder geval moeten we vrij zijn van dat soort nihilistisch sceptisme dat tegenwoordig zo verspreid is en dat ons verhindert om in iets waardevols, wat dan ook, van harte te geloven. Als we zeggen: "ik zoek mijn heil in de Boeddha, de Dhamma en de Sangha", dan verwoorden we geloof in de leraar, de lering en de orde van mon-

niken die deze bewaarde en overdroeg. Als we dan vertrouwen hebben, dan moeten we moeite gaan doen, dus dan hebben we energie nodig. De juiste poging is een schrede op het achtvoudige pad. Het betekent het zich ontdoen van een verkeerde geesteshouding en de juiste ontwikkelen. Het is duidelijk dat een zekere hoeveelheid kracht nodig is om dit te doen en vertrouwen zal ons sterken om door te gaan. Om onze geestelijke chaos op te ruimen hebben we een steeds groeiende zelfkennis nodig en die wordt verkregen door oplettendheid. Oplettendheid is zich bewust zijn van de eigen natuur en bij zichzelf reacties observeren, het kunnen waarnemen en tegelijk inzien hoe men op alles reageert. Het wordt ontwikkeld door training, vooral zulke oefeningen als het letten op de ademhaling en op het lopen zijn waardevol. Bij volle oplettendheid wordt zelfbedrog onmogelijk. Het is een manier om de uitvluchten van het ego te ontdekken. De Boeddha beschreef het als de enige weg naar bevrijding. Het is een absoluut onmisbare factor in iedere boeddhistische training. Door oplettend te zijn is men ook tot op zekere hoogte automatisch geconcentreerd, maar de oefening van geestelijke concentratie kan nog verder uitgebouwd worden tot samâdhi, wat geestelijke éénheid ("one-pointedness") is. Door deze twee factoren te combineren kan de geest gescherpt worden tot een instrument dat in staat is de sluiers van de door het ego gecreeerde illusie te verscheuren. De laatste der vijf factoren is wijsheid. Wijsheid betekent in dit verband onderscheidingsvermogen. Het omvat onderzoek en studie van de Dhamma. Het omvat ook het onderzoek van alle geestelijke waarnemingen om tot hun essentie te kunnen doordringen, die leegte is. Als deze lagere, nog wereldse wijsheid voldoende is ontwikkeld, is er een basis gelegd voor de hogere "inzicht"-wijsheid, die in geperfectioneerde vorm verlichting is. Als dat is bereikt is het werk gedaan. Maar die factoren moeten ontwikkeld worden op zo'n manier dat ze met elkaar in het juiste evenwicht zijn. Geloof moet in evenwicht zijn met wijsheid en energie met concentratie. Vertrouwen zonder wijsheid kan zichzelf te boven gaan en omslaan in dat soort van blinde geloof dat het boeddhisme niet

aanmoedigt. Aan de andere kant is wijsheid zonder geloof steriel. Energie zonder de begeleiding van concentratie kan gemakkelijk leiden tot rusteloosheid, terwijl concentratie zonder voldoende energie tot luiheid leidt. Oplettendheid heeft de functie om te waken over de andere vier factoren en zo te zorgen dat het juiste evenwicht wordt behouden. Deze vijf factoren worden "indriya's" genoemd of leidende factoren. Dit betekent dat ze kunnen en moeten domineren in de geest en hem richting geven. Zij zijn de vijf gidsen die ons op de weg leiden. Laten we nadat we de eerste stap hebben gedaan, met deze gidsen, - maar vooral onder de leiding van oplettendheid, - verder gaan!

Uit het Engels vertaald door
Carla Doing-Huis in 't Veld.

L O G I C A

(De Boeddha spreekt:)

Wanneer, monniken, asketen die de wereld verlaten hebben, die een andere wijsgerige school aanhangen, u zouden vragen: "Waarom, vriend, leeft de askeet Gotama een heilig leven?", dan zoudt ge het hun zó kunnen uitleggen: "Om tot het parinibbâna te komen leidt de Verhevene een heilig leven". En wanneer ze u vervolgens zouden vragen: "Is er dan, vriend, een weg, een pad dat leidt tot het parinibbâna?", dan zoudt ge hun moeten antwoorden dat zo'n pad er ís.
En welke weg, welk pad, monniken, leidt tot het parinibbâna? Dat is de edele achtledige weg. Deze is het, monniken, die tot het parinibbâna leidt. Zó, monniken, zoudt ge het, wanneer het u gevraagd wordt, aan die rondzwervende asketen die een andere wijsgerige school aanhangen, kunnen uitleggen. (Samyutta-Nikâya V; XLV, 48.)

Een redenatie als de bovenstaande is een weinig bevredigende cirkel-redenering:- Er wordt een "heilig leven" geleid om tot algehele uitblussing (parinibbâna) te komen. - Hoe kom je dan tot uitblussing? - Door het achtledige pad te volgen. - Dit pad moet dan wel goeddeels identiek zijn aan "heilig leven", wat inderdaad het geval is. Maar het heeft wel veel weg van: (vraag:) - Waarom komt het ei van de kip? - (antwoord:) - Omdat de kip van het ei komt-.
Nu was de theoretische logica nog weinig ontwikkeld in de tijd van de Boeddha en in de canon komen redeneringen van dit slag veelvuldig voor. Al in de eerste prediking te Benares, "het tot wentelen brengen van het wiel", valt het aan te wijzen. Toch behoort deze rede tot het diepste en volmaaktste wat ooit door mensen onder woorden is gebracht, en na 2500 jaar zijn we nog niet uit-gecommentarieerd geraakt, zo rijk is hetgeen hier geschreven staat.
Zou het zó kunnen zijn dat de gebrekkigheid van redeneertrant tegelijk een van haar waarden is? In de Dhamma heeft alles een grote vanzelfsprekendheid

zodra de eerste stap (overigens een moeilijke en allesbehalve voordehandliggende of naieve) eenmaal is gezet. Al het verdere is dan als de kleefdraad en het web van de spin: het vormt een onverbrekelijk geheel, dat goed te overzien en te beschrijven is, maar waarvan het één de verklaring is van het ander en in terugkoppeling ook het "ander" weer van het "één". Een verklaring geven van het web als geheel is noch nodig noch mogelijk.

De slang bijtin de eigen staart. In de achtledige weg zijn in één der leden ook alle andere aanwezig; bij de twaalf schakels van de keten der wedergeboorten sluit de eerste altijd weer aan bij de laatste en men kan beginnen waar men wil; in het "kamma" liggen oorzaak-gevolg-oorzaak (zoals begeerte, bevrediging, begeerte) aaneengeklonken; of guirlandes van synoniemen drukken één ding uit......: <u>dukkha</u>, en de beëindiging daarvan; het wereldwijde tekort door egovorming, en "de andere oever"; het voorwaardelijke van alle ontstaan, en de voorwaarden waaronder de weg zó ombuigt, dat juist die voorwaardelijkheid het mogelijk maakt om tot bevrijding te komen; en hoe die weg zelf daar weer een "vrucht" van is.

Over de kip-en-het-ei zou de Boeddha zeggen: "De vraag is niet goed gesteld. De vraag moet niet zijn: Waarom komt er een ei van de kip? - maar: - Als er wat is, komt er een ei? - Dan is het antwoord: Als er een kip is, komt er een ei-", en omgekeerd.

Tonny K.-Sch.

BOEDDHISTISCHE ACTIVITEITEN

O r d e U p a s a k a / U p a s i k a

Op 1 december 1974 is de Nederlandse Orde der Upasaka/ Upasika opgericht door de Nederlandse BUDDHA-DHAMMA Stichting, in navolging van het advies van Bhikkhu Agga Jinamitto. In deze orde kunnen alle Upasaka's en Upasika's, in Nederland woonachtig, plaatsnemen. De Orde heeft een bestuur welke eens per jaar wordt gekozen (op Vesakdag) en bestaat uit Upasaka's en Upasika's met een Nederlandse nationaliteit.
Wat is nu eigenlijk een Upasaka (mann.) of Upasika (vrouw.)? Dit zijn mensen, die hun toevlucht nemen tot de BUDDHA, DHAMMA en SANGHA (hierna kunnen zij zich boeddhist noemen) en daarnaast nog zich de vijf sîla's of levensregels voornemen. Deze zijn:

1. zich onthouden van het bewust doden,
2. zich onthouden van het nemen wat niet is gegeven,
3. zich onthouden van obsceniteit,
4. zich onthouden van het geven van valse getuigenissen,
5. zich onthouden van overmatig gebruik van genotsmiddelen.

Voor deze inwijding is een bepaalde ceremonie, tijdens welke men zich in bijzijn van een Bhikkhu (dit is essentieel) zichzelf voorneemt deze vijf regels na te leven. Nadat de ceremonie is afgelopen krijgt de Upasaka of Upasika een boeddhistische naam.
Inlichtingen omtrent deze ceremonie en de data van inwijdingen en verdere gegevens over de Orde kunt U verkrijgen bij de heer P. Krul, Kepplerstraat 263 te Den Haag (Voorzitter van de Nederlandse Orde der Upasaka/Upasika).
Als taak kan een Upasaka of Upasika op zich nemen, het bijstaan van de Bhikkhu('s) in hun werk; o.a. het inwijden tot boeddhist (zie boven), beëdigingen, begrafenissen etc.

K a r m a p a - g r o e p

Door Z.H. Gyalwa Karmapa is in ons land een impuls gegeven ter verspreiding van de Dharma om de mensen hier te helpen in hun nood en menselijk lijden, om deze op te heffen of te verlichten. Door enkele toegewijden, die reeds bekend zijn met Zijn invloed is nu de taak om de geïnteresseerd geraakten op te vangen en het begonnen werk voort te zetten in een Centrum, in ons land op te richten, waarvoor Z.H. Karmapa reeds enkele Boeddha-beeldjes, platen en boekjes heeft gegeven en een naam en waarbij Lama's komen helpen.
Teneinde te komen tot uitvoering hiervan is er een weekeinde gehouden in Schoonrewoerd op 19 en 20 april, waar Ole Nydahl uit Denemarken, die jarenlang in de kloosters in Rumtek en Darjeeling heeft gestudeerd, een lezing heeft gegeven en dia's vertoond en meditaties ingeleid en berichten over de in Rumtek legende geincarneerde tulku's en het werk en de bedoelingen van Z.H. Karmapa. Inlichtingen bij A. Stade, Faustdreef 121, Utrecht, tel. 030 - 617504.

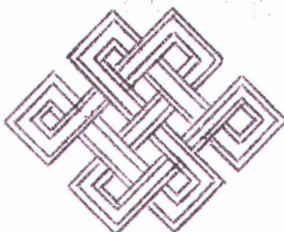
KORT OVERZICHT TIJDSCHRIFTEN

World Buddhism, 153/3 Dutugemunu Street, Nugegoda, Sri Lanka. In het juli-nr. '74 startte Sayadaw U. Sobhana (Birma), die wij al meermalen ontmoet hebben als een goede schrijver over boeddhisme, met een artikel over "The Anatta Doctrine in Buddhism". En in het november-nr. begint hij met een nieuwe serie onder de titel "Modes of Births and Deaths in Buddhism". Sobhana is goed gedocumenteerd en hij schrijft helder en levendig.

Onder Book Reviews in dit zelfde nummer wordt besproken "The Passionate Mind" door Joel Kramer (Celestial Arts, Millbrae, California 94030, USA). Het boek blijkt te handelen over Zen-meditatie. Een paar aanhalingen uit het boek in de recensie: "Meditation is not a removal from the world. Meditation is being in the world in a very intimate way". En: "Real meditation is a widening of the spectrum of awareness that excludes nothing". Tenslotte: :Real meditation is its own blessing, its own benediction, its own end which is actually creative living.... Meditation is the blazing of the frontiers of the unknown, which is pathless.... Meditation is endless. There is nowhere to go; there is just meditation...."

Yâna, "Buddhistisches Haus Georg Grimm", 8819 Utting a.A. In het nov./dec.nr. '74 is een emotioneel geschreven stuk van Anagârika Subhûti opgenomen, gericht tegen de opvatting van de anatta-doctrine van de Indische fiosoof K.J, Tarachand. Naar de mening van de laatste noemen vele Europeanen zich boeddhist omdat de leer van karma en wedergeboorte hun logisch en aantrekkelijk voorkomt. Maar, zegt hij, "Die grundlegende Lehre des Buddhismus ist vielmehr, dasz das Dasein leidvoll ist, und dasz das Nicht-Sein dem Dasein vorzuziehen ist." Subhûti trekt te wapen tegen deze opvatting van het boeddhisme met veel spatiëringen en uitroeptekens. Waarschijnlijk zouden beide partijen het ontkennen, maar de lezer ontkomt niet aan de indruk dat de éen het nihilistische standpunt, de ander het eeuwigheidsgeloof verdedigt. Hoe moeilijk is het toch voor ons om, als het gaat over de onverwoordbare Middenweg,

ons te houden aan het verheven "zwijgen" van de Boeddha! (ook voor uw redactie, zoals blijkt).
In de afl. jan./febr. 1975 vinden wij een uitstekende beschouwing van Max Hoppe (Dhammapâlo). Wij nemen eruit over een citaat uit de Pâlicanon: "Früher war dieses mein Gemüt beschränkt, unentfaltet, nunmehr ist es unermeszlich, auf das Reichste entfaltet, auch nicht éine aus Beschränktheit stammende karmische Wirkung hat in ihm mehr Platz, haust mehr in ihm".
En dat kunnen we dan weer, ten aanzien van het thema van bovenstaande discussie, naar believen interpreteren. We doen er het "zwijgen" maar toe!

R E K E N I N G 1 9 7 4

Inkomsten:		Uitgaven:	
Donaties	3.125,--	"Saddharma", 6 nrs.	1.893,90
Verkoop Geest. Réveil	23,25	Informatiefolder (omslagen)	95,70
Verkoop losse nrs.	58,50	Tafel Geestelijk Réveil	10,--
		Karmapa	100,--
Voorjaarsbijeenkomst) Najaarsbijeenkomst)	2.854,35	Interreligio	25,--
		Tibet-uitgave	62,50
		AVRO-film	116,20
		Circulaire Lente-bijeenkomst	105,83
		Adreslijsten	13,57
		Voorjaarsbijeenkomst) Najaarsbijeenkomst)	2.564,50
		Verdere kosten bijeenk. (kaskosten)	74,80
		Bestuurskosten	163,05
		Porti+materiaalkosten	290,35
			5.515,40
		Voordelig saldo	545,70
	6.061,10		6.061,10

Situatie per 1 jan. 1975:

Nâradafonds)	77,13	(N.B. ƒ 1000,-- van het fonds overgeschreven op de girorek.)
giro)	1.302,53	
kas)	1.081,--	
	2.460,66	

SADDHARMA

is een uitgave van de Stichting Nederlands Buddhistisch Centrum

de Stichting werd opgericht op 8 november 1967

haar doelstelling is:
de studie van de beginselen van het buddhisme te bevorderen en de praktische toepassing van deze beginselen aan te moedigen

de Stichting is geen religieus genootschap maar wil helpen diegenen te verenigen – welke levensovertuiging of geloof zij ook aanhangen – die op enigerlei wijze in het buddhisme belang stellen of zich daarbij betrokken voelen

iedereen, ook organisaties of instellingen, kunnen als begunstiger aan de Stichting steun verlenen

het contact-adres van de Stichting is dat van de redactie van Saddharma; dit adres is op de eerste bladzijde van dit tijdschrift vermeld

begunstigers ontvangen regelmatig, tenminste vijf maal per jaar, de afleveringen van Saddharma
zij hebben tevens het recht deel te nemen aan de landelijke bijeenkomsten, die een- of tweemaal per jaar gehouden worden

